

POSTANOWIENIE

Dnia 8 lutego 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Pietruszyński

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 8 lutego 2024 r.

sprawy D. W.

skazanego z art. 59 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii

z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Okręgowego w Kielcach 15 czerwca 2023 r., sygn. IX Ka 501/23

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w Kielcach

z dnia 26 września 2022 r., sygn. II K 924/19,

na podstawie art. 535 § 3 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

1. oddalić kasację jako oczywiście bezzasadną,

**2. zasądzić od skazanego na rzecz Skarbu Państwa koszty
sądowe postępowania kasacyjnego.**

[J.J.]

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Kielcach z dnia 26 września 2022 r., sygn. II K 924/19 D. W. został uznany za winnego tego, że od 12 października 2010 r. do 12 listopada 2010 r. w K., działając czynem ciągłym, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, odpłatnie udzielał szeregu ustalonym i nieustalonym osobom środków odurzających w postaci marihuany w łącznej ilości co najmniej 62 gram i substancji psychotropowych w postaci amfetaminy w łącznej ilości co najmniej 43 gram, tj. popełnienia przestępstwa z art. 59 ust. 1 ustawy o

przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 § 1 k.k. i za to skazany został na karę roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Sąd Okręgowy w Kielcach wyrokiem z dnia 15 czerwca 2023 r., sygn. IX Ka 501/23, po rozpoznaniu apelacji obrońcy oskarżonego, utrzymał zaskarżony wyrok w mocy.

Od tego wyroku kasację wniósł obrońca skazanego, w której zarzucił: 1) rażącą obrazę art. 457 § 3 k.p.k. w zw. z art. 433 § 2 k.p.k. przez sporządzenie uzasadnienia w sposób ogólnikowy i nie poddający się kontroli, a przede wszystkim rażącą obrazę art. 5 § 2 k.p.k., art. 7 k.p.k. w zw. z art. 433 § 2 k.p.k. przez wadliwą realizację obowiązku rozważenia wszystkich zarzutów wskazanych w apelacji, nie spełniającą rygorów z art. 7 k.p.k., przez pominięcie z kręgu rozważań zarzutu braku bezsprzecznego wykazania, iż doszło do zrealizowania transakcji opisanych w wyroku, powielenie nieracjonalnego wnioskowania, iż świadek M. Ż. po dekadzie od pierwszego przesłuchania rozpoznał głos skazanego na nagraniu z dnia 2 listopada 2010 r., przy jednoczesnym dotychczasowym braku pewności, podczas wcześniejszych jego przesłuchań, co wykluczało, że depozycja ta jest racjonalna, bezsprzeczna i pozwalająca na przyjęcie z racji korespondencji z nią wedle Sądu *a quo i ad guem* w ramach kontroli instancyjnej wnioskowania, iż nr telefonów na karty pre - paid o nr [...] i [...]1 użytkowane były przez D.W., tożsamo w zakresie dotyczącym oceny depozycji świadka K. N. – iż skoro wątpliwie podawał, że może to być głos F. – z nagrań które mu odtworzono w zbiegu z opinią biegłej G. G. to niewątpliwie wynika, iż głosem słyszalnym w nagraniach od 1 do 40 w ramach wyroku jako czyny, których popełnienie zostało przypisane skazanemu, jest głos D. W.. Nadto skarżący zarzucił powielenie błędu Sądu pierwszej instancji przez Sąd odwoławczy i uzasadnienie tego toru myślenia, jakoby logowanie się kart pre-paid przyporządkowanych do nr tel. [...] i [...]1 w BTSie oddalonym o kilometr od ówczesnego miejsca zamieszkania skazanego, miało przemawiać za przypisaniem głosu z nagrań odtwarzanych na rozprawie do osoby skazanego. W końcu zarzucił rażące naruszenie prawa procesowego powodujące niezasadne utrzymanie w mocy wadliwego orzeczenia Sądu Rejonowego w Kielcach, a mianowicie art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 433 § 2 k.p.k. przez nie poddanie kontroli odwoławczej zarzutu apelacji dotyczącego kosztów sądowych, które w niebagatelnej wysokości 10 000 zł zostały zasądzone od skazanego.

W konkluzji skarżący wniósł o uchylenie wyroków obu sądów i przekazanie sprawy sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania.

Prokurator wniósł o oddalenie kasacji jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja okazała się oczywiście bezzasadna, co umożliwiło jej rozpoznanie na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k.

Na wstępie rozważań podnieść należało, że obraza przepisu art. 433 § 2 k.p.k. ma miejsce zarówno wtedy, gdy sąd pomija zupełnie w swych rozważaniach kontrolnych zarzuty zawarte w środku odwoławczym, jak i wtedy, gdy analizuje je w sposób nierzetelny (por. wyrok SN z 27 sierpnia 2008 r., IV KK 64/08). Nierzetelna ocena zarzutów odwoławczych dokonana z obrazą wskazanego przepisu prawa zachodzi wtedy, gdy ma ona jedynie charakter formalny, ogranicza się do ogólnikowego stwierdzenia, że zarzuty są niezasadne, odnosi się do argumentów apelacyjnych w sposób powierzchowny i schematyczny oraz prowadzi do sytuacji, w której odpowiedź sądu odwoławczego po rozpoznaniu zarzutu nie informuje skarżącego o powodach braku jego akceptacji, a zatem wywołuje sytuację tożsamą z pominięciem rozpoznania konkretnego zarzutu (por. wyrok SN z 12 kwietnia 2007 r., 341/06). Mając na uwadze tę argumentację prawną wskazać należało, że Sąd odwoławczy, choć co prawda w skomprimowanej formie, ale wypowiedział się rzetelnie do zarzutu apelacyjnego kwestionującego ustalenia faktyczne poczynione w sprawie, z pozycji naruszenia zasady swobodnej oceny dowodów i zasady *in dubio pro reo*. Sąd odwoławczy odwołując się do szeroko uargumentowanej analizy dowodów osobowych (zeznań M. Ż. i K.N.), jak też dowodów rzeczowych – opinii specjalistycznych, w tym opinii fonoskopijnej, zasadnie zaakceptował podstawę faktyczną rozstrzygnięcia Sądu pierwszej instancji. Wskazać również należało, że Sąd pierwszej instancji słusznie uznał, co znalazło trafnie uznanie Sądu odwoławczego, iż dane ze stacji BTS oddalonej o ok. 900 metrów od miejsca zamieszkania skazanego w czasie objętym przypisanymi czynami, miały znaczenie dla ustaleń faktycznych w sprawie. Dane te skonfrontowane z miejscem zamieszkania skazanego wspierały ustalenia faktyczne poczynione na podstawie wskazanych dowodów osobowych i rzeczowych, że użytkownikiem telefonów zakupionych w systemie pre-paid (określonych w uzasadnieniu wyroku sądu pierwszej instancji) w okresie październik - listopad 2010 r. był skazany i prowadził rozmowy z abonentami numerów telefonów zarejestrowanych operacyjnie, których treść wykraczała poza typowe rozmowy o charakterze koleżeńskim, czy towarzyskim. Uzyskane dane logowań tych telefonów potwierdzały również wskazane w opinii specjalistycznej miejsca niektórych z dokonanych transakcji, znajdujące się w pobliżu miejsca zamieszkania skazanego. Akceptując sposób dokonanej kontroli odwoławczej wyroku Sądu pierwszej instancji wskazać należało, że Sąd odwoławczy nie musiał dokonywać ponownej szczegółowej oceny zgromadzonych dowodów, w sytuacji gdy kompletność motywów Sądu pierwszej instancji, co miało miejsce w tej sprawie, pozwalała w znacznej mierze na odwołanie się do tych motywów (por. wyrok SN z 20 lipca 2007 r., III KK 73/07). Podnieść również należało, że uzasadnienie Sądu Okręgowego zawiera wszystkie niezbędne elementy, które od takiego dokumentu są oczekiwane, czemu zresztą sprzyjało zamieszczenie treści tego dokumentu na stosownym formularzu. Co do zarzutu dotyczącego kosztów sądowych, to odwołując się do trafnego wyводу zawartego w prokuratorskiej odpowiedzi na kasację, stwierdzić należało, że kwestia ta została rozstrzygnięta w trybie odrębnego procedowania - postanowieniem Sądu Okręgowego w Kielcach z dnia 4 września 2023 r., sygn. IX Ka 501/23. Sąd ten

rozpoznając w trybie odwoławczym przedmiotowy zarzut (stanowiący *de facto* zażalenie co do kosztów sądowych, choć zawarte w apelacji) zmienił rozstrzygnięcie dotyczące obciążenia oskarżonego kosztami postępowania, zwalniając go od ponoszenia tych kosztów w całości.

Podsumowując wskazać należało, że pierwszy zarzut kasacji, poza ukształtowaniem go na podobieństwo zarzutu apelacyjnego, stanowi polemikę z prawidłowymi ustaleniami faktycznymi dokonanymi w tej sprawie i nie zawiera argumentacji przekonującej, iż w sprawie nastąpiło rażące naruszenie wskazanych w nim przepisów procedury karnej. Zarzut drugi kasacji, wobec przywołanej decyzji sądu odwoławczego, jawi się również jako oczywiście bezzasadny.

Mając na uwadze powyższe okoliczności należało orzec jak w wyroku.

[SOP]

[ał]